

Maar ondanks alle ernstigheid bleef 't voordreigersbloed z'n leven lang deur z'n loif stroumen. Hoeveul keer het Moindert niet met 'n gloim om z'n toet op 't teneël de spot met Magere Hoin dreven? Z'n vaste gezegde was altoid: *'Je moete uit de voorste wagen vedaan zien te bloiven!'* En den hief ie 't glas en zee permantig: *'Zolang as we dût nag luste zel gien pestoor oôs begrave... Deuze mol kruipt niet onder de grond...'*

Maar al die woize woorde holpe niks. Want op 'n mooie middeg in mai werde de klokke voor 'm luid en klonk de hoefslag over 't peerdepadje. Z'n dag was kommen... De rouwende familie bleef achter, Arie Doôdeman werd z'n opvolger en 't leven ging deur.

Bovenkarspel, januari 1987

Peter Ruitenberg